

Bernat Sellarès: “L'Andreu era amic de tothom que volia ser el seu amic”

Bernat Sellarès

DL 14/09/2026

Fotografia: Cedida.

Bernat Sellarès destaca Andreu Trilla per la seva influència com a amic i mentor espiritual

Aquest diumenge es va celebrar el funeral d'Andreu Trilla.

L'Andreu sempre parlava i ensenyava a través del què vivim

en les nostres vides corrents i senzilles. I posaria la mà al foc que vol que continuem parlant d'ell a través de la vida mateixa. De la nostra vida que és, i ha estat, també la seva.

Vaig arribar a ell de jovenet a través d'un llibre que una bona professora de l'Escola Pia d'Igualada, on jo havia estudiat uns anys abans, em va recomanar llegir. El llibre era *El monjo i la psicoanalista*, de Marie Balmary. En aquell moment de recerca personal i de preguntes profundes sobre la vida, aquell llibre em va ensenyar que és possible trobar persones amb les quals parlar de les coses que valen realment la pena. I em vaig fixar en el nom de qui havia traduït aquell llibre: Andreu Trilla. Em vaig afanyar a escriure'l per veure'ns, i molt amablement em va dir que ens podíem trobar a l'escola per parlar.

Mor l'exprovincial dels Escolapis Andreu Trilla

Aquell primer dia ja el vaig bombardejar amb tota mena de reflexions i preguntes però, per sorpresa i indignació meva, ell es va limitar a recomanar-me llegir un evangeli de Marc comentat amb moltíssimes notes, que em va explicar després que havia escrit un company seu escolapi. També em va dir que, si volia, un cop l'hagués llegit ens podíem trobar novament per parlar-ne. Vaig devorar el text en uns pocs dies i ràpidament li vaig demanar de veure'ns un altre cop. Li vaig explicar el que em semblava haver comprès, i ell em va fer alguna pregunta, però no masses. Un cop vaig acabar em va dir: "Torna-ho a llegir un altre cop". Allò em va semblar quasi un insult. No entenia perquè s'havia de llegir dues vegades la mateixa cosa, però la tercera vegada que ens vam trobar vaig entendre el que no havia entès a la primera, i també vaig començar a entreveure que, com més vegades ho llegia, més s'obrien aquelles paraules de l'Escriptura.

A partir d'allà ens vam anar fent amics. D'aquells primers temps recordo que em va sorprendre quan em va convidar a un bar a fer una llimonada, i que insistís en convidar-me ell. Però el dia que vaig sentir que m'estimava de veritat va ser el dia que me'l vaig trobar a la festa d'aniversari de 25 anys que em van fer per sorpresa família i amics. Aquella mateixa nit, després de la festa, vaig rebre un correu electrònic seu agraint-nos haver-lo convidat, i donant-me les gràcies per la meva amistat. Recordo que aquell missatge em va trasbalsar. Em va semblar com si ell no hagués entès res de la nostra relació. Com podia donar-me ell les gràcies, i dir-me només "amic"? Inflamat per un desig d'explicar-li el que ell significava per mi vaig escriure'l ràpidament donant-li jo les gràcies; i no per ser amic meu, sinó per ser el meu mestre, el Pare Andreu, el meu guia espiritual, el meu *starets*... no podia trobar paraules per agrair-li el que m'havia donat. Això d'"amic" era ridícul. I la seva resposta, també ràpida, em va deixar glaçat, i trist. El seu to em va semblar quasi irritat (ell que no s'enfadava mai); i podia percebre en les seves paraules escrites que l'havia incomodat enormement.

**L'ANDREU VIVIA AQUEST SENTIMENT
D'AMISTAT PROFUNDA, ARRELADA EN
AQUELL QUE ENS VA DIR AMICS**

Amb el temps he anat comprenent el perquè d'aquella petita tensió en la nostra relació. I no només perquè ja estigui en l'evangeli: "No us feu dir mestres, perquè un de sol és el vostre Mestre, i tots vosaltres sou germans." (Mt 23,8) Sinó perquè des d'una senzillesa quasi infantil, ell em considerava el seu amic de veritat, ni que per edat pogués ser el meu avi, i per mi i molts d'altres fos un ancià venerable. Amb el seu tarannà senzill i murri, l'Andreu vivia aquest sentiment d'amistat profunda, arrelada en Aquell que ens va dir amics

(Jn 15, 15), com una cosa totalment oberta, en expansió i sense límits. Era amic de tothom que volia ser el seu amic. Fins i tot d'aquells que no coneixia, però que també estimava. La prova d'això és que quan li havíem dit que ens agradaria fer-li un regal en motiu del nostre casament, o quan va batejar les nostres filles, sempre ens havia dit com de manera innocent el mateix: "ara mateix no necessito res, però si sentiu aquesta joia que us empeny a fer un regal, podeu fer una aportació a Càritas".

Ara que ens ha deixat és com si tota aquesta vida que hem viscut amb ell comencés a prendre encara més sentit. Sense la seva advertència implícita i pacífica de no considerar-lo un mestre, la seva mort podria ser ara mateix devastadora per nosaltres, que som la seva comunitat. En canvi, el seu exemple de vida modesta i sàvia no parava d'ensenyar-nos que el veritable Mestre és un Altre. Un Mestre que amb la presència silenciosa del seu Esperit sempre hi és, sempre hi ha estat, i sempre hi serà (He 13,8). I que d'una manera misteriosa, és sempre dins nostre (Jn 14,23) i entre nosaltres (Mt 18,20). Fins i tot quan nosaltres no hi parem atenció.

**LA LLUM QUE PORTAVA AMB ELL ERA
EL REFLEX DE LA LLUM QUE NO
S'APAGA MAI**

El dolor i la tristesa per la seva mort hi són. I és cert que la llum que vèiem en ell s'ha apagat. Ja no veurem el seu somriure jugar; les seves mans sempre cuidades i que es fregava amb delicadesa; ni tampoc els seus peus balancejant-se com els d'un nen content quan seia a escoltar les lectures. Però aquesta llum que portava amb ell era el reflex de la Llum que no s'apaga mai. La Llum de Jesús, el Crist.

Ens queda pregar per ell. Però potser ni tan sols això.
L'Andreu ens va ensenyar que és encara més fàcil. Ens deia que no cal demanar coses a Déu, perquè Ell ja sap què necessitem (Mt 6,8). En comptes d'això ens deia que fóssim agraïts. Que a Déu li donéssim, senzillament, les gràcies.

Gràcies Senyor per la vida de l'Andreu; per la Vida que va compartir amb nosaltres. Gràcies Andreu.

Pensament, Vida Religiosa, Espiritualitat, Societat, Comunicació

Persones: [Andreu Trilla](#), [Bernat Sellarès](#)

per saber-ne més

- Enllaços relacionats
- [Mor l'exprovincial dels Escolapis Andreu Trilla](#)

Us ha agradat poder llegir aquest article? Si voleu que en fem més, podeu fer una petita aportació a través de Bizum al número

05826
% bizum

o veure altres maneres [d'ajudar Catalunya Religió](#) i poder desgravar el donatiu.